

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 22. oktober 2025

Rettens nr. 60-1595/2025

Politiets nr. 1200-74265-00126-25

Anklagemyndigheden
mod
Tiltalte
CPR nr. (Født 1981)

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 23. september 2025.

Tiltalte er tiltalt for

1.

overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1,

ved på et ukendt tidspunkt den 14. januar 2025 på Gældsrådgivningen, Adresse 1 i By 1 over for chefkonsulent Forurettede 1 og medarbejder Forurettede 2, at have truet med at skyde statsministeren samt drukne borgmesteren i Kommune.

2.

trusler efter straffelovens § 266, stk. 1,

ved på et ukendt tidspunkt den 6. januar 2025 i By 1 eller omegn under telefonsamtale med Vidne 1, som var ansat ved Kommune, at have truet med at skære halsen over på børnene i Børnehave, Adresse 2 i By 1, hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for børnenes liv eller helbred.

3.-4.

overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og trusler efter § 266, stk. 1,

ved den 4. marts 2025 kl. 14.39 fra ukendt sted i By 1 i forbindelse med en telefonsamtale at have udtalt til sin mentor Vidne 2, at tiltalte ville knæk-ke nakken på borgmesteren i Kommune, samt at tiltalte "kun kunne opnå retfærdighed, hvis han gjorde noget mod børnene i Børnehave eller andre, som om aftenen ville komme i Nyhederne", eller lignende,

idet det skulle gå ud over nogen, hvis ikke tiltalte fik sine penge, hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for børnene og de ansattes i børnehavens liv eller helbred.

5.

overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og trusler efter § 266, stk. 1, ved den 3. april 2025 kl. 15.30 fra ukendt sted i By 1 under telefonsamtale med Vidne 1 at have truet med, at det ville få dødelige konsekvenser, hvis ikke tiltalte ikke fik magten og sin erstatning, herunder ved drabsforsøg eller lovligt drab på de "skyldige", blandt andet advokat Forurettede 3 samt hans børn, overlæge Forurettede 4, politiassistent Forurettede 5, politiet og de ansatte på Kommune samt de "skyldiges" børn, hvis ikke de "skyldige" kom i fængsel og fik dødsstraf, idet tiltalte i modsat fald forlangte senest den 4. april 2025, kl. 12.00 at modtage våben, således at han kunne begå fornævnte handlinger på de "skyldige", hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for de pågældendes liv og helbred.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om forvaring.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Forklaringer

Der er under hovedforhandlingen afgivet forklaring af Tiltalte og af vidnerne Forurettede 2, Forurettede 1, Vidne 1, politiassistent Vidne 3, Vidne 2 og Forurettede 3.

Forklaringerne er gengivet således i retsbogen:

"Tiltalte forklarede til *forhold 1*, at han den 14. januar 2025 var på Gældsrådgivningen i By 1. Han havde det rigtig dårligt og var frustreret over, at han stadig ikke havde fået erstatning for den tortur, som han havde været udsat for i Vestre Fængsel. Han husker ikke, hvad han har sagt, da han var på Gældsrådgivningen. Han husker, at der stod en dame ved skranken.

Det var hans mor, der havde foreslået, at han henvendte sig hos Gældsrådgivningen. Han havde spurgt sine forældre, hvordan han kom videre med sine erstatningskrav. Han har et erstatningskrav, fordi han har været udsat for tortur i to år, mens han afsonede i Vestre Fængsel, ligesom han har været ulovligt frihedsberøvet i syv til otte år. Han var hverken skyldig eller egnet til at afsone i et fængsel. Han henvendte sig til Gældsrådgivningen, fordi han er forurettet og har krav på erstatning. Han var frustreret over det svigt, som

samfundet har udsat ham for. Han havde ingen forventning om, at de kunne hjælpe ham på Gældsrådgivningen, men han blev alligevel skuffet, vred og endnu mere frustreret over at blive afvist blankt. Det var endnu et svigt. Han var den periode psykisk ustabil og levede med smerter på grund af en diskusprolaps og den tortur, som han havde været udsat for.

Damen ved skranken hentede en mandlig kollega, der vidste lidt mere. Han talte stille og roligt med den tilkaldte kollega. Han fægtede ikke med sine arme eller ben. De sad og talte sammen i en sofagrube. Han blev vred og frustreret over, at den tilkaldte kollega heller ikke kunne hjælpe ham. Han sagde noget i frustration, men det er taget ud af en kontekst. Han var nødt til at gå om bag skranken for at komme ind i rummet. Han så ingen mærkater på gulvet.

Han har ikke sagt, at han ville skyde statsministeren. Han har i forbindelse med, at han omtalte statsministeren, sagt, at der ligger en skydebane på top-pen af Nationalbanken. Det har han set i tv. Det var en konstatering og ikke en trussel. Hans udtalelser var i situationen måske lidt malplacerede, men han havde været udsat for så meget magtmisbrug, og det var derfor nødvendigt for ham at sige noget om skydevåben for at understrege alvoren bag hans henvendelse. Hvordan bekæmper man tortur, når man ikke har magten? Han kom med udtalelserne for at få opmærksomhed og for at få dem til at forstå situationens alvor, og fordi der har været masser af episoder i hans liv, som har været utålelige og bevirket, at det ikke er værd at leve. Han var frustreret over, at der ikke var nogen, der lyttede til ham og tog ham seriøst. Det har ikke været småting, som han har været udsat for. Han sagde ikke noget om at skyde statsministeren. Han sagde kun, at der ligger en skydebane på top-pen af Nationalbanken. Han hverken råbte eller skreg. Han havde en helt almindelig samtale med den tilkaldte mand. Han hævdede ikke sin stemme.

Damen i skranken hentede sin kollega, fordi hun ikke kunne hjælpe. Han ved ikke, om hun var utryk eller bange, men han oplevede det sådan, at hun kaldte på en, der kunne hjælpe. Når han reflekterer over episoden, kan han godt forstå, at hun kunne have været usikker på ham og på, hvad han ville. Han henvendte sig kun hos Gældsrådgivningen for at få hjælp; ikke for at skræmme nogen. Han blev irriteret og lidt vred, da han følte, at han blev afvist. Han ved ikke, hvordan vreden kom til udtryk.

Han husker ikke, hvad han ordret sagde om borgmesteren i By 1. Han har ikke noget personligt mod borgmesteren, men han føler, at der er en del, der har svigtet ham, herunder kommunen og domstolene. Det går helt tilbage, til han blev anholdt i 2017. Det har været svært for ham at forklare, hvor stort svigtet har været. Han har ikke noget udestående mod borgmesteren, men han føler sig svigtet af kommunen, og borgmesteren er et symbol for kommunen. Han har nok i frustration sagt nogle dumme ting om borgmesteren. Han husker ikke, at han sagde, at han ville drukne borgmesteren. Udtalelserne var møntet på funktionen som borgmester og ikke rettet direkte mod

borgmesteren personligt. Samtalen med manden varede ca. ½ time, hvor han fik sagt mange ting. Da han blev klar over, at de ikke kunne hjælpe ham, blev han frustreret. Der er nogen i kommunen, der har svigtet ham.

Myndighedernes svigt startede, da han i december 2016 ikke blev indlagt på Psykiatrisk Akutmodtagelse. Et andet svigt var, da han blev tvangsfjernet fra psykiatrisk indlæggelse og blev overført til afsoning i almindeligt fængsel.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at han ved sin løsladelse i efteråret 2024 generelt var frustreret og følte sig svigtet af myndighederne. Hans frustrationer mv. har hobet sig op de sidste 8½ år.

Det hele startede i 2016. Op til 2016 havde han det godt, selv om han dog havde nogle rygproblemer. I 2016 var han i et forhold med Person, som han ønskede at stifte en familie med. Person vidste godt, at det var hans ønske at få et barn med hende, hvilket han også gjorde klart for hende. Det ramte ham derfor hårdt, da han fandt ud af, at hun var blevet gravid, men havde valgt at få en abort. Det fik han en depression over, og en dag satte hun ham af hos hans forældre. Hans verden brød sammen. Han blev kørt til Psykiatrisk Akutmodtagelse af en fra kommunen, men blev ikke indlagt, hvilket han burde have været.

Person meldte ham for voldtægt, hvilket der kom en straffesag ud af. I marts 2017 blev han truet på livet med baseballbats af tre mænd fra Persons omgangskreds. Han kørte direkte til politiet og anmeldte dødstruslerne mod ham, men politiet registrerede ikke hans anmeldelse. Han har haft social angst siden da og har fået traumer af episoden.

Han blev både af Retten i Holbæk og Østre Landsret dømt for voldtægt af Person. Han var varetægtsfængslet under hele sagen. I april 2017 blev han frivillig indlagt på Psykiatrisk afdeling, hvor han var indlagt i en måned. Han forsøgte lige efter grundlovsforhøret i voldtægtssagen at begå selvmord for anden gang. Han har haft fire selvmordsforsøg. Første gang, han forsøgte at begå selvmord, var i starten af 2017. Han forsøgte at begå selvmord, da han havde en depression og havde været udsat for dødstrusler. Han forsøgte for 3. gang at begå selvmord, mens han sad i Køge Arrest. Han skrev et selvmordsbrev, mens han sad i By 1 Arrest. Han blev herefter flyttet til Vestre Fængsel, hvor han i to år var udsat for tortur. Han var også udsat for magtmisbrug 16 gange i Vestre Fængsel, hvor han blandt andet blev udsat for peberspray og mange gange blev overfaldet af fængselsbetjente. Han har politianmeldt to graverende episoder. Torturen og magtmisbruget foregik i 2017-2019.

Da han blev løsladt i september 2024, havde han det ikke særlig godt fysisk. Han havde meget ondt i ryggen. Han er sikker på, at han har fået rygsmerterne af den tortur, som han har været udsat for, mens han afsonede i Vestre Fængsel. Han fandt senere ud af, at han havde fået en dobbelt diskusprolaps. Han havde det også svært psykisk. Han fik under afsoningen ikke den for-

nødne psykologhjælp til at bearbejde de traumer, som han havde fået. Efter løsladelsen opsøgte han 30 psykologer, og han fik kontakt til en psykoterapeut, som han havde 6-8 samtaler med. Det hjalp lidt at tale med psykoterapeuten. Han har fået det lidt bedre, men han får det aldrig rigtig godt. Det, som han har været udsat for, har været så voldsomt, at man ikke rigtigt kan komme sig over det. Han mener, at han er berettiget til erstatning for det, som han har været udsat for.

Efter løsladelsen boede han på en campingplads i By 1, som hans store-bror fik ham lejligheden ud til. Han boede på campingpladsen frem til marts 2025, hvor han via sin sagsbehandler, Vidne 1, fik en rigtig bolig. Vidne 1 har hjulpet ham efter løsladelsen.

Det var som sagt hans mor, der havde foreslået, at han søgte hjælp hos Gældsrådgivningen. Han henvendte sig primært for at få hjælp til at få erstatning, men han ønskede også hjælp til at håndtere sine øvrige problemstillinger.

Det har siden sensommeren 2016 været en stor nedtur for ham. Han har ikke oplevet den helt store bedring efter løsladelsen. Der har været lidt bedring, men traumerne kommer igen. Han husker ikke, at han hos Gældsrådgivningen omtalte statsministeren. Han sagde, at der lå en skydebane på toppen af Nationalbanken. Han føler, at nogen må tage ansvar for det, som han har været udsat for. Alle dem, der har udsat ham for tortur, skal stå til ansvar. Her tænker han på myndighederne, herunder personalet i Vestre Fængsel, der har udsat ham for overgreb. Han har ikke tillid til nogen som helst, og han ved ikke, hvordan han skal gribe det hele an. De er alle skyldige, men de er ikke blevet dømt. Han har klaget over og politianmeldt de skyldige, men han har stadig ikke fået den erstatning, som han har krav på.

På anklagerens spørgsmål forklarede tiltalte til *forhold 2*, at han mødte Vidne 1 første gang i februar 2025 eller måske rettere i forbindelse med løsladelsen i efteråret 2024. Vidne 1 skulle hjælpe ham efter løsladelsen, herunder med at få ham tilbage i samfundet. Han vil mene, at han har haft 6-7 møder på kommunen med Vidne 1, der blandt andet skulle hjælpe ham med at skaffe en bolig og ansøge om sygedagpenge eller kontanthjælp. For ham handlede det mest om, at han skulle have erstatning for det, som han havde været udsat for under sin afsoning, og for at have været uberettiget frihedsberøvet i 7½ år, da han ikke var egnet til at afsones i et fængsel. Den erstatning skal han have for at komme videre. Det kunne Vidne 1 imidlertid ikke hjælpe ham med. Det var en overlæge på Psykiatrisk afdeling, der vurderede ham uegnet til at sidde i fængsel. Han mener, at overlæge Forurettede 4 er skyldig i bevidst drabsforsøg på ham.

I starten var han ikke fortrolig med Vidne 1, men efter et par møder følte han, at han godt kunne have tillid til ham. Han ved ikke, om han i dag har tillid til ham. Han vidste ikke, at Vidne 1 optog deres samtale den 6. januar 2025.

Han kender ikke rigtigt til Børnehaven, bortset fra at den ligger på vejen til den campingplads, som han boede på. Han kørte forbi børnehaven hver dag, når han skulle handle. Han havde ingen intentioner om at komme med trusler mod børnene i børnehaven. Det var et råb om hjælp til Vidne 1, og han fik i den forbindelse sagt en masse åndssvage ting. Det var på grund af hans frustrationer over tortur og dødstrusler mm. Han var vred og havde det rigtig skidt. Han husker ikke ordret, hvad han sagde. Han kan godt i frustration have nævnt noget om børnehaven til Vidne 1.

Anklageren afspillede lydfil, transskriberet på ekstraktens side 120 ff.

Hertil forklarede tiltalte, at det er ham, man kan høre på lydfilen, desværre. Han ved ikke, hvorfor han inddrog børnene i samtalen. Han sagde sådan, fordi han har været udsat for tortur i to år i Vestre Fængsel. Han havde det meget dårligt i januar 2025 og mente ikke det, som han sagde. Han burde have været indlagt. Han er en person, der elsker at hjælpe andre mennesker, og som sætter andre først. Det var åbenbart børnene, der stod for skud, fordi det var dem, han så til dagligt.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at en overlæge havde vurderet, at han ikke var egnet til fængsel, så derfor blev han frustreret over, at han alligevel kom i fængsel. Han vidste ikke, at samtalen med Vidne 1 blev optaget. Det var slet ikke hans hensigt eller ønske, at hans udtalelser om børnehaven skulle videre til andre. Han havde efterhånden fået opbygget et tillidsforhold til Vidne 1 og følte, at de havde en privat og fortrolig samtale i et lukket rum.

Vidne 1 skulle hjælpe ham med en økonomisk erstatning. Det var det vigtigste for ham. Han ved ikke, hvad han har af penge. Dagpengene var kun en dråbe i havet i forhold til erstatningen. Han føler sig svigtet af sin egen bror og af Kommune i forbindelse med, at han ikke blev tvangsindlagt. Det var slet ikke meningen, at børnehaven skulle have besked om hans udtalelser.

Han havde ikke gjort sig tanker om, hvad Vidne 1 skulle gøre ved udtalelserne. Han har stadig traumer og var ikke ved sin fulde fem.

Til *forhold 3 og 4* forklarede tiltalte, at Vidne 2 skulle hjælpe ham med at samle dokumentation, herunder lægelige oplysninger, til brug for hans ansøgning om førtidspension. Han ved ikke, om Vidne 2 var hans mentor. Han mødtes med Vidne 2, før han fik sin lejlighed i marts 2025. Han havde et fint samarbejde med Vidne 2 og opfattede Vidne 2 som en tillidsperson, der var tildelt ham. Der har været nogle episoder med Vidne 2, hvor tiltalte var blevet frustreret, vred og bit-ter over det, som han havde været udsat for. Han vidste ikke, hvordan han skulle agere, når han blev frustreret, og det var blandt andet det, som psykoterapeuten skulle hjælpe ham med at håndtere. Hun skulle også hjælpe ham med at bearbejde sine traumer, så han kunne komme videre rent mentalt. Han har det bedre i dag, men på daværende tidspunkt havde han det dårlig og gik

i terapi

Han ved ikke, hvorfor han nævnte borgmesteren i sin samtale med Vidne 2, men han mener og mente, at Kommune har fejlet over for ham og svigtet ham. Han har ikke sagt, at han ville knække nakken på borgmesteren. Det er taget ud af en kontekst og var en del af en sætning. Han husker ikke selve konteksten, men han forsøgte at forklare Vidne 2, hvor frustreret han var, hvilket han tilsyneladende ikke var i stand til. Han husker ikke ordret, hvad han sag-de, men han har måske nok sagt noget om at være voldelig over for borgmesteren. Han havde det som sagt skidt på det tidspunkt på grund af alt det, som han har været udsat for, men også fordi han troede, at han skulle miste sin far.

Han ved ikke, hvorfor han igen nævnte børnene fra børnehaven. Han kunne have nævnt hvem som helst. Han husker ikke, hvad han har sagt. Han kan godt forstå, at det kan være grænseoverskridende, voldsomt, og upassende at nævne børnehavebørnene, men han var på det tidspunkt ikke sig selv. Han ved ikke, hvordan Vidne 2 opfattede hans ytringer. Han havde ikke til hensigt at gøre alvor af truslerne. Han er ikke voldelig som person.

Han har det bedre i dag, blandt andet fordi han har fået styr på sine rygsmerter. Han har været på psykiatrisk afdeling i By 2 og får både smertestillende og angstdæmpende medicin. Det, som gør, at han reagerer, er genoplevede traumer. Han er under varetægtsfængslingen i denne sag blevet retraumatiseret, da han har været placeret i Vestre Fængsel. Han får det dårligt af at være spærret inde. Han har i løbet af det sidste halve år fået det bedre, selv om han har siddet i Vestre Fængsel.

Adspurgte af forsvareren forklarede tiltalte, at Vidne 2 var en ekstern konsulent, der skulle hjælpe ham med en ansøgning om førtidspension. Møderne foregik ikke på kommunen, men på Vidne 2's kontor. Han valgte ikke selv Vidne 2 som mentor, men havde fået ham henvist af Vidne 1. Han holdt 5-7 møder med Vidne 2, og de talte også sammen i telefonen. Han fik med tiden et fortroligt forhold til Vidne 2, og de talte også om hans traumer, og hvad han havde været udsat for. Det var ikke hans hensigt, at hans udtalelser til Vidne 2 skulle videregives til andre. Han ved ikke, hvorfor han omtalte borgmesteren. Han havde det på daværende tidspunkt dårligt og var ikke sig selv. Hans dømmekraft var svækket på grund af traumerne.

Til *forhold 5* forklarede tiltalte, at han dagen før sin anholdelse havde en telefonsamtale med Vidne 1. Han husker ikke, hvad der skulle ske da-gen efter kl. 12. Han havde det dårligt og kørte op og ned på grund af sine traumer.

Anklageren afspillede lydfil, transskriberet på ekstraktens side 193 ff.

Hertil forklarede tiltalte, at det er ham, man kan høre på lydfilen. Han vidste

ikke, at samtalen blev optaget. Han sagde, at han ikke gad det pis mere, fordi han var offer for korruption og justitsmord.

Forurettede 4 var ledende overlæge på Psykiatrisk afdeling, da han var indlagt der i april - maj 2017. Hun har medvirket til drabsforsøg på ham, fordi hun ikke videregav oplysninger om, at han ikke var egnet til at sidde fængsel. Hun vidste, at han dermed ville havne i fængsel, og hun vidste også, at han ved en udskrivning ville begå selvmord. Han ved, at hun personligt har noget imod ham på grund af en episode mellem dem. Hun ønskede ham væk fra afdelingen. Han føler, at han blev tvangsfjernet fra afdelingen. Han ved ikke, om han var varetægtsfængslet på Psykiatrisk afdeling. Det var hans opfattelse, at han frivilligt var på Psykiatrisk afdeling. Han talte senere med en psykiater i arresten, efter at han havde forsøgt at begå selvmord med en hættetrøje.

Han kom med udtalelserne om dødelige konsekvenser og udlevering af våben, fordi han har følt sig undertrykt i Danmark i 44 år. Det var et dårligt forsøg på at råbe om hjælp. Han føler sig fysisk undertrykt, fordi han ikke har samme magt som systemet. Han ønsker ikke at tilegne sig magten, men han taber alle sine sager, fordi han ikke har magten.

Forurettede 5 var sagsbehandler hos Roskilde politi, og hun afhørte ham i april/maj 2017 i forbindelse med voldtægtssagen. Hun har også udsat ham for drabsforsøg og er også en af de skyldige.

Hans sag er blevet behandlet forkert, og alle dem, der har været inde over hans sag, herunder navnlig fængselsbetjente, advokat Forurettede 3 og overlæge Forurettede 4, er skyldige i magtmisbrug og skal derfor i fængsel. Han mente, at de skyldige skulle i fængsel inden kl. 12 den næste dag, og at de, hvis de ikke kom det, skulle have deres straf. Han mente ikke, at de skyldige skulle have dødsstraf. Han går ind for dødsstraf. Han var meget presset og fik den gang sagt nogle dumme ting, som han ikke i dag kan stå inde for.

Vidne 1 sagde flere gange, at han ikke kunne sidde hans udtalelser overhørig, hvilket han ikke tænkte nærmere over. Han havde det dårligt og havde brug for hjælp.

Det er advokat Forurettede 3's skyld, at han sad i fængsel i 7-8 år. Advokat Forurettede 3 havde ikke taget hans lægejournal med til en fristforlængelse, hvilket var den direkte årsag til, at han uberettiget kom i fængsel. Der stod i lægejournalen, at han ikke var egnet til at komme i fængsel, og derfor blev han tvangsfjernet fra Psykiatrisk afdeling. Han havde en anden forsvarer under ankesagen.

Han står fast på, at de skyldige skal i fængsel. Han har været forurettet i ni år, så der skal være lidt retfærdighed.

Når han bliver løsladt i denne sag, vil han søge erstatning. Hvis han ikke får

erstatning, skal de skyldige anholdes. Så bliver han politibetjent og kører selv ud og anholder de skyldige, altså dem, der har tortureret ham. Han ved godt, at han ikke kan anholde nogen i virkeligheden. Når man har lavet noget kriminel, skal man i retten. Så skal man anholdes. Han har tænkt sig, at han vil iføre sig en politiuniform og anholde de skyldige. Han føler, at han bliver nødt til at sige de her ting for at give udtryk for, hvor han frustreret, han er. Han ved godt, at det ikke kan lade sig gøre i virkeligheden.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at han, da han havde telefonsamtalen med Vidne 1, ikke vidste, at Vidne 1 var af den opfattelse, at deres samtale i januar havde været over grænsen, og at Vidne 1 havde anmeldt ham til politiet. Han havde i april stadig brug for hjælp. Hvis han havde fået den rigtige hjælp, havde vi ikke siddet i retten i dag. Samtalen med Vidne 1 var et stort råb om hjælp. Han havde på daværende tidspunkt tillid til Vidne 1 og kanaliserede derfor sit behov for hjælp over på Vidne 1. Han havde ikke så mange tilbage, da hans forældre ikke kunne hjælpe ham mere, og han havde mistet kontakten med sin bror og den øvrige familie. Han gik stadig hos psykoterapeuten og mødtes også med Vidne 2.

Han søgte hjælp hos de personer, der havde fået til opgave at hjælpe ham. Han ville have penge og ret til magt. Han gav også udtryk for, at han var utilfreds med advokat Forurettede 3. Han ved godt, at han sagde nogle grænseoverskridende ting til Vidne 1, men det var også derfor, at han flere gange sagde, at hans udtalelser ikke var trusler. Udtalelserne var ikke ment som trusler. Han forsøgte bare at forklare, hvad det var, han havde været udsat for.

Han blev meget vred, da han fandt ud af, at advokat Forurettede 3 ikke kontaktede ham på grund af erstatningen, men fordi han var blevet beskikket forsvarer for ham i nærværende sag. Det triggede hans frustration, og han følte sig chikaneret. Han ser advokat Forurettede 3 som sin fjende. Det var advokat Forurettede 3's henvendelse, der antændte det hele.

Hans udtalelser til Vidne 1 var udtryk for tankemylder og ni års frustrationer. Han tænkte ikke så meget i forhold til videregivelse af hans udtalelser under samtalen. Han forsøgte at sige til Vidne 1, at han havde brug for hjælp."

"Forurettede 2 forklarede, at hun er administrativ medarbejder i Gældsrådgivningen i Kommune og har været ansat i kommunen i 22 år. Det er ikke nødvendigt at bestille tid hos Gældsrådgivningen. Folk kan komme direkte fra gaden, og så taler de med dem, der møder op.

Tiltalte kom hos Gældsrådgivningen den 14. januar 2025. Hun havde ikke set tiltalte før. Tiltalte sagde, at han ville have de penge, som "de" skyldte ham. Hun sagde til tiltalte, at de ikke havde penge, hvilket han blev meget sur over. Han fastholdt, at han skulle have sine penge. Han sagde til hende, at hun skulle gå i boksen og hente de penge, som "de" skyldte ham. Han blev sur og sagde, at han ikke var kommet hos Gældsrådgivningen, fordi han hav-

de problemer med sin økonomi, men fordi ”de” skyldte ham penge. Hun forsøgte at fortælle ham, at han nok ikke havde henvendt sig det rigtige sted. Tiltalte blev ved med at give udtryk for, at han havde krav på mange penge, og han blev tiltagende vred. Tiltalte sagde ikke, hvem der skyldte ham penge, og heller ikke, hvor mange penge det drejede sig om.

Der er i Gældsrådgivningen ingen markering af, hvor man som borger må være. De er til for borgernes skyld, og deres lokaler er indrettet derefter. Hun var alene i lokalet, da tiltalte kom. Tiltalte var, fra han kom ind ad døren, i en meget aggressiv sindstilstand, og han havde nogle meget onde øjne. Hun kunne godt se, at tiltalte ikke havde det godt, men hun vidste ikke, om han var vred eller sindsforvirret. Tiltalte blev ved med at sige, at hun bare skulle finde pengene. Pludselig sagde tiltalte, at han ville gå ned og skyde borgmesteren, hvis han ikke fik pengene, og at han ville tage til København og skyde kongen fra et tag.

Tiltalte kom tættere på hende, mens han talte. Hun tænkte over, hvordan hun kunne komme ud af situationen og trak sig lidt væk fra tiltalte. Der er ingen overfaldsalarm i Gældsrådgivningen. Tiltalte havde knyttede hænder og trak op i sine ærmer op, så hun var meget opmærksom på, om han tog sine hænder ned til sine lommer. Hun var bange for, om han havde et våben. Hun kunne se på hans øjne, at han havde det elendigt. Hun hentede sin kollega Forurettede 1, da hun til sidst var rigtig bange for tiltalte og ikke ville være alene med ham. Hun husker ikke, hvad der skete, fra Forurettede 1 kom ind i lokalet. Hendes erindring er fra dette tidspunkt helt blokeret. Hun og Forurettede 1 forsøgte ellers at tale om episoden forleden. Efter at tiltalte var gået, brød hun helt sammen.

Hun var ikke bange for, at tiltalte ville gøre hende noget, men hun var bange på borgmesterens vegne. Tiltalte var meget vred over, at han ikke kunne få sine penge og over, at hun ikke ville gå i boksen og hente pengene til ham. Hun er sikker på, at tiltalte sagde, at han ville skyde borgmesteren. Forurettede 1 har fortalt, at tiltalte til ham sagde, at han ville drukne borgmesteren.

Vidnet blev foreholdt sin forklaring til afhøringsrapport af 10. februar 2025 (ekstraktens side 108), hvoraf fremgår følgende:

” På et tidspunkt i samtalen sagde manden, at han ville ”lægge sig på taget af nationalbanken og skyde den kongelige familie”, og at han ville ”drukne borgmesteren”, hvis ikke han fik sine penge. ”

Hertil forklarede vidnet, at det godt kan være rigtigt, at hun har forklaret sådan til politiet. Det passer i hvert fald med, at Forurettede 1 til hende har sagt, at tiltalte til ham sagde, at han ville drukne borgmesteren. Hun mener dog stadig, at tiltalte sagde til hende, at han ville skyde borgmesteren. Det var ikke en joke, som tiltalte kom med. Han var tværtimod alvorlig.

Hun hentede Forurettede 1 i frokoststuen, fordi hun blev bange. Hun deltog ikke i

samtalen, efter at Forurettede 1 kom ind.

Hun har efter episoden haft tre samtaler med en psykolog. Hun mener ikke, at hun var sygemeldt efter episoden.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at tiltalte mødte op uden forudgående aftale. Hun ved ikke, hvorfor tiltalte kom til dem, og hvem der havde sendt tiltalte til deres kontor. Hun husker ikke, om tiltalte nævnte, at hans forældre havde sendt ham. Tiltalte virkede psykisk ude af balance. Han så ud til at have det forfærdeligt. Han var urolig, og hans øjne var stirrende og ag-gressive. Han kunne godt have været narkoman. Han lignede en, der havde brug for hjælp, men det talte de ikke om. Hun tror, at hun var alene med tiltalte i omkring 5 minutter. Han kom ikke tæt på hende, og han lavede ikke truende bevægelser. Han havde et forfærdeligt stirrende blik.

Han sagde, at "de" skyldte ham penge, og at han havde krav på at få penge-ne. Hun spurgte ikke ind til, hvem der skyldte ham penge. Hun er nærmest sikker på, at tiltalte sagde, at hvis ikke han fik sine penge, ville han skyde borgmesteren, og at han ville skyde kongen fra et tag. Tiltalte sagde ikke, hvorfor han nævnte borgmesteren og kongen. Tiltalte sagde, at han ville skyde kongen fra et tag, men han nævnte ikke noget om, at han havde et våben. Hun tænkte ikke over, om tiltalte ønskede, at hun skulle videregive truslerne til borgmesteren eller kongen. Hun husker ikke, om tiltalte nævnte, at der er en skydebane på toppen af Nationalbanken. Hun tænkte først bagefter over, hvor han skulle skyde kongen fra."

"Forurettede 1 forklarede, at han er chefkonsulent i Kommune og leder af frivilligcenteret samt økonomi- og gældsrådgivningen, der bl.a. tilbyr borgerne anonym gældsrådgivning. Forurettede 2 er hans kollega.

Vidnet forklarede til *forhold 1*, at Forurettede 2 den 14. januar 2025 hentede ham i køkkenet, da der var en borger, som hun var utryk ved. Han kunne se, at hun var rystet. Han har aldrig set hende sådan før. Han gik derfor straks over i Gældsrådgivningen.

Han har arbejdet i Kommune i 21 år og har haft funktioner i "fronten". Han har tit oplevet frustrerede borgere, så der skal meget til at ry-ste ham. Gældsrådgivningen er et tilbud om hjælp og vejledning i økonomiske forhold, så det er sjældent, at de oplever problemer med borgerne.

Da han kom ind i Gældsrådgivningen, hilste han pænt på tiltalte. Tiltalte spurgte, om det var ham, der havde nøglerne til pengekassen, hvortil han svarede, at han ikke havde nøgler, og at de ikke havde en pengekasse. Tiltalte virkede presset i den måde, som han talte på. Tiltalte ville have sine penge og have svar på, hvem der så havde hans penge. Tiltalte sagde, at det offentlige skyldte ham penge. Han husker ikke, om tiltalte fortalte, hvorfor det offentlige skyldte ham penge. Tiltalte nævnte noget med en retssag.

Vidnet følte sig ikke personligt truet af tiltalte, men atmosfæren i rummet var presset. Han kunne se på Forurettede 2, at hun var og havde følt sig presset.

Foreholdt sin forklaring til afhøringsrapport af 10. februar 2025 (ekstraktens side 109, nederst), hvoraf fremgår:

" Tiltalte sagde noget om, at han havde været uretmæssigt fængslet og havde krav på erstatning."

Hertil forklarede vidnet, at tiltalte sagde sådan. Tiltalte nævnte, at det drejede sig om millioner.

Tiltalte spurgte, hvem der var vidnets chef, hvortil han svarede, at det i sidste ende var borgmesteren. Herefter spurgte tiltalte ham: "Synes du, at jeg skal skubbe borgmesteren i havnen for at få mine penge? Er det det, du synes jeg skal gøre." Vidnet husker ikke, om tiltalte spurgte, om han skulle skubbe borgmesteren i havnen eller drukne hende. På tilsvarende måde spurgte tiltalte, om han skulle skyde kongefamilien og statsministeren.

Foreholdt sin forklaring til ovennævnte afhøringsrapport (ekstraktens side 110, 2. afsnit), hvoraf fremgår:

" Tiltalte udtalte til afhørte, at han ville "drukne borgmesteren" og "skyde statsministeren", hvis ikke han fik sine penge."

Hertil forklarede vidnet, at tiltalte sagde sådan. Tiltalte spurgte, om vidnet synes, at tiltalte skulle drukne borgmesteren og skyde statsministeren. Vidnet opfattede det som retoriske spørgsmål og ikke som jokes.

Foreholdt samme afhøringsrapport (ekstraktens side 110, 2. afsnit, 2. linje), hvoraf fremgår:

" Afhørte beskrev Tiltaltes kropssprog som truende. Afhørte var ikke bange, men beredt på, at Tiltalte kunne gå amok på få sekunder."

forklarede vidnet, at det er korrekt, at han opfattede tiltaltes kropssprog som truende. Det fremgik tydeligt af tiltaltes kropssprog, at tiltalte havde fået nok. Det var ikke, fordi tiltalte knyttede næverne eller pustede sig op. Det var mere tiltaltes bevægelser og sprog, herunder truslerne mod offentlige personer. Han husker ikke, hvordan tiltaltes blik var. Vidnet sørgede for en sikkerheds skyld for, at han selv kunne komme ud ad en dør. Det gjorde han, dels fordi Forurettede 2 var skræmt, dels fordi han ikke vidste, hvordan situationen udviklede sig. Tiltalte var ikke truende over for ham.

Han var, som også gengivet i afhøringsrapporten, ikke bange, men beredt på, at tiltalte kunne gå amok på få sekunder. Han var forberedt på, at der kunne

komme en fysisk reaktion fra tiltalte. Episoden sluttede med, at han bad tiltalte om at gå, hvilket han gjorde.

På grund af Forurettede 2's reaktion og de trusler, som tiltalte var fremkommet med, tog han efterfølgende kontakt til sin chef, Vidne 1.

Det er ham, der har skrevet den mail af 15. januar 2025 til Vidne 1, der er på ekstraktens side 138. Når han skriver, at han "tager det for hvad det er", er det, fordi han ikke personligt har følt sig truet af tiltalte. Han orienterede Vidne 1 som sin nærmeste chef, da han ikke kunne vurdere, hvordan Forurettede 2 havde oplevet situationen ud over, at hun var meget rystet. Det var Vidne 1, der besluttede, at tiltalte skulle politianmeldes. Han mener ikke, at han kendte til tiltalte forud for episoden.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at han ikke ved, hvorfor tiltalte henvendte sig hos Gældsrådgivningen, men tiltalte havde vist været rundt forskellige andre steder og var måske blevet henvist til dem. Han husker ikke, om tiltalte nævnte, at det var hans forældre, der havde henvist ham til Gældsrådgivningen.

Tiltalte sagde, at han havde et krav på grund af en sag, men vidnet husker ikke, hvordan tiltalte nærmere begrundede sit krav. Det gav ikke mening, at tiltalte henvendte sig til kommunen om det erstatningskrav, som han mente, at han havde. Tiltalte virkede på grund af sin fremtoning, sine udtalelser og de trusler, som han kom med, psykisk ustabil og presset, men tiltalte virkede ikke forvirret. Tiltalte vidste, hvad han ville have. Han tænkte, at tiltalte havde brug for hjælp.

Tiltalte virkede ikke truende over for ham. Han husker, at tiltalte stod op, og han selv sad ned. Han husker ikke, om tiltalte også satte sig ned.

Han husker ikke ordret, om tiltalte truede med at skubbe borgmesteren i haven eller drukne hende. Tiltalte truede ikke andre end borgmesteren, statsministeren og kongehuset. Han husker, at tiltalte sagde, at der var en skydebane på taget af Nationalbanken, og at det var et godt sted at skyde fra. Han husker ikke, om tiltalte sagde det i sammenhæng med at skyde statsministeren eller kongehuset. Truslerne blev stillet som spørgsmål, så som "synes du, at jeg skal ...?".

Der var ikke noget, der for vidnet indikerede, at tiltalte ønskede, at vidnet skulle gå videre med tiltaltes udtalelser til borgmesteren eller statsministeren."

"Vidne 1 forklarede, at han er leder af afdelingen for ydelsesservice i Kommune. Afdelingen står for udbetaling af alle kommunale ydelser. Han kender til tiltalte, idet tiltalte i september 2024 blev løsladt efter en længere afsoning. Normalt orienterer Kriminalforsorgen kommunen i god tid,

inden en langtidsafsoner løslades, så kommunen kan forberede sig herpå. I tiltaltes sag fandt han kort tid inden tiltaltes løsladelse ud af, at jobcenteret ville sende tiltalte i aktivering efter løsladelsen. Tiltaltes sag var mere kompliceret end som så, da tiltalte hverken havde bolig, bankkonto eller MitID, så han fik stoppet jobcenterets planer og tog selv en samtale med tiltalte. Han har fra september 2024 haft mange møder og telefonsamtaler med tiltalte.

Vidne 2 er direktør i en mentorvirksomhed, der arbejder for kommunen som en såkaldt anden aktør. Vidne 2 har arbejdet med mange løsladte langtidsafsonere og bandemedlemmer og blev tilknyttet tiltalte omkring februar eller marts 2025 for at hjælpe tiltalte i forbindelse med en afklaring af hans forhold.

Til *forhold 2* forklarede vidnet, at tiltalte var frustreret over systemet, herunder Kriminalforsorgen og politiet, hvilket vidnet sagtens kunne håndtere at tale med tiltalte om, men da tiltalte fremkom med udtalelser som han vurderede som truende, i form af dødstrusler mod børnehavebørn, valgte han at optage deres samtale, da han som offentligt ansat har underretnings- og omsorgspligt. Han underrettede efterfølgende såvel børnehaven som politiet. Han havde ikke tidligere optaget sine samtaler med tiltalte. Han gjorde ikke tiltalte opmærksom på, at han optog samtalen. Han mener heller ikke, at han var forpligtet til at gøre det, da han selv deltog i samtalen.

Tiltaltes frustrationer blev stærkere og stærkere med tiden, hvilket tiltaltes udtalelser om børnehavebørnene var udtryk for. Tiltalte var tidligere flere gange under deres samtaler fremkommet med trusler om, at det ville have store konsekvenser, hvis han ikke fik hjælp, men truslerne havde ikke været så målrettede som de trusler, som han fremkom med mod børnehavebørnene. Tiltalte sagde, at hvis kommunen ikke ville hjælpe ham, ville han gå ned i en børnehave og skære halsen over på nogle af børnene. Tiltalte boede på daværende tidspunkt midlertidigt i en campinghytte på en campingplads.

Inden han startede optagelsen af deres samtale, havde tiltalte truet med, at der ville komme en stor konsekvens, hvis han ikke fik sine penge, og at han ville gå ud og gøre noget. Det var først senere under samtalen, at det gik op for vidnet, at tiltalte truede med, at det skulle gå ud over nogle børn i en børnehave, der ligger ca. 100 meter fra den campingplads, hvor tiltalte boede. Han besluttede på grund af sin underretnings- og omsorgspligt at anmelde samtalen til politiet. Han var i dialog med politiet, inden han indgav sin skriftlige anmeldelse.

Vidnet har skrevet mail af 15. januar 2025 (ekstrakten side 104f), hvor det blandt andet fremgår:

” Tiltalte har gentagende gange fremført verbale trusler om, at han har krav på erstatning fra staten grundet uretmæssig fængsling og hvis ikke By 1 kommune, Statsadvokaten, Politi eller andre udbetaler erstatning oplyser

han, at han vil gøre skade på Statsminister, Borgmester i By 1 og senest børn i en børnehave i nærheden af hans opholdssted på Campingplads i By 1.

Disse trusler er oplyst løbende siden Tiltaltes løsladelse i september 2024 og disse trusler er eskaleret siden. Der er bekymring om udtalelser bliver til virkelighed, når Tiltalte ikke får sine krav opfyldt” .

Han kendte ikke tiltalte som sådan og tog derfor truslerne alvorligt, navnlig fordi tiltaltes retorik med tiden var eskaleret og nu var rettet mod navngivne personer og børn. Han var især bekymret for børnene. Tiltalte havde siden sin løsladelse fået det dårligere og dårligere. Tiltalte oplevede, at han hele ti-den løb panden mod muren, og det trickede hans angst.

Politiassistent Vidne 3, som han nævner i sin mail, var ansat i nær-politiet i By 1. Han havde et par gange talt med Vidne 3 om til-talte, og vidste derfor, at nærpolitiet var opmærksom på tiltalte.

Tiltalte sagde ikke i løbet af telefonsamtalen, at han havde et ønske om, at vidnet skulle gå videre med truslerne, og han ved heller ikke, om dette var tiltaltes ønske.

Adspurgte af forsvareren forklarede vidnet, at tiltalte var frustreret, traumatiseret og havde det psykisk dårligt. Hans vurdering heraf byggede på tiltaltes egne udtalelser. Tiltalte fik det bedre, da han i begyndelsen af 2025 fik sin egen bolig, og han havde det godt indtil episoden i april.

Han forsøgte at hjælpe tiltalte inden for de rammer, som han havde, og opfordrede bl.a. tiltalte til at kontakte egen læge, ligesom han bevilligede tiltalte nogle samtaletimer hos en psykoterapeut. Tiltalte havde også brug for et fortroligt rum. Han vidste, at tiltalte var ked af, at han ikke havde nogen at tale med efter løsladelsen, og at tiltalte til tider opfattede vidnet som en fortrolig.

Når tiltalte ikke havde den voldsomme retorik, kunne han tale med vidnet om de svære ting. Tiltalte fortalte, at han følte sig fejlagtigt dømt, idet han skulle have haft en behandlingsdom i stedet for en fængselsstraf. Han fortalte også om, at der ikke var nogen, der ville lytte til ham, når han fortalte om de over-greb og den tortur, som han havde været udsat for af ansatte i Kriminalfor-sorgen. Tiltalte ønskede, at vidnet skulle gøre noget ved det, og da vidnet sagde, at han ikke kunne hjælpe tiltalte, sagde tiltalte, at hvis Kommune ikke kunne hjælpe ham, ville han selv tage magten. Tiltalte sagde også noget om, at han var både højesteretsdommer og anklager.

Han fortalte ikke tiltalte, at han optog deres samtale. Han havde forinden sagt til tiltalte, at han ville anbefale ham ikke at komme med trusler, da han som myndighedsperson ikke kunne sidde dem overhørig. Tiltalte fortalte ikke om konkrete tiltag i forhold til at gøre alvor af sine trusler. Han har ikke følt

sig truet af tiltalte.

Til *forhold 5* forklarede vidnet, at tiltalte fra januar 2025 fik tildelt Vidne 2 som mentor. Kommunen hyrede Vidne 2 ind som en såkaldt anden aktør. Vidne 2 har erfaring med tidligere langtidsafsonere og er vant til at tale med personer, som kommunens sagsbehandlere har svært ved at tage ind i deres almindelige arbejde.

Vidnet talte den 3. april 2025 i telefon med tiltalte. Tiltalte var meget frustreret og sagde, at han ville slå advokat Forurettede 3 og hans børn ihjel. Her-efter optog vidnet deres telefonsamtale. Han sagde til tiltalte, at han ville tale med advokaten, da han undrede sig over, at lige netop advokat Forurettede 3 var blevet beskikket som forsvarer for tiltalte. Tiltaltes retorik var skærpet i forhold til tidligere, og den blev under samtalen yderligere skærpet. Selvom han godt kunne forstå, hvorfor tiltalte var frustreret, tog han tiltaltes trusler om at slå advokat Forurettede 3 og hans børn ihjel alvorligt. Han tog straks efter deres samtale kontakt til advokat Forurettede 3, ligesom han anmeldte truslerne til politiet. Han kunne ikke sidde trusler af så alvorlig karakter over-hørig.

Han var også bekymret for de andre, som tiltalte nævnte i samtalen, og som ifølge tiltalte havde medvirket til at skabe den situation, som tiltalte var i på daværende tidspunkt. Tiltalte nævnte bl.a. sin tidligere samlever, Person. Han ved ikke, om tiltalte også nævnte hendes børn. Tiltalte nævnte også en overlæge på psykiatrisk afdeling som tiltalte tidligere har omtalt, måske fra psykiatrisk afdeling i By 2.

Tiltalte blev anholdt kort efter samtalen. Han havde fortsat arbejdet med tiltalte, hvis tiltalte ikke var blevet anholdt.

Vidnet blev foreholdt sin forklaring til afhøringsrapport af 9. april 2025 (ekstraktens side 209, 3. afsnit), hvoraf fremgår:

” Afhørte har efterfølgende valgt ikke længere at have kontakt til sigtede, idet deres relation er påvirket af de mange trusler, som sigtede har fremsat. ”

Hertil forklarede vidnet, at det er korrekt, at han har forklaret sådan til politiet. Han håbede, at tiltalte kunne få noget hjælp af psykolog eller på anden måde. På daværende tidspunkt ville han haft svært ved at fortsætte samarbejdet med tiltalte, men han har det ikke længere sådan. Han vil i dag godt kunne samarbejde med tiltalte.

Foreholdt sin forklaring til afhøringsrapport af 9. april 2025 (ekstraktens side 208, sidste afsnit), forklarede vidnet, det kan godt passe, at tiltalte fik tildelt sin lejlighed den 15. marts eller 1. april 2025.

Han følte sig ikke truet af tiltalte, og han opfattede ikke tiltaltes udtalelser som trusler, der var rettet mod ansatte i Kommune. Tiltalte blandede kommunale og statslige myndigheder sammen. De var alle sammen embeds-mænd, men Kommune var ikke ansvarlig i forhold til de ting, som tiltalte bebrejdede myndighederne for.

Han gik straks videre med udtalelserne til sin chef, som han er forpligtet til, og han anmeldte udtalelserne til politiet, da tiltalte fremkom med alvorlige personlige trusler. Han sagde ikke til tiltalte, at han ville politianmelde ham. Men han sagde under samtalen til tiltalte, at han var forpligtet til at videregive oplysningerne. Hans underretningspligt blev skærpet, da tiltalte gentagne gange under samtalen fremkom med trusler mod børn og navngivne personer.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at Vidne 2 er direktør i sin egen selvstændige virksomhed. Kommunen køber ydelser fra Vidne 2, og i forhold til tiltalte var Vidne 2 hyret ind som mentor. Det var tanken, at Vidne 2 skulle tale med tiltalte om forskellige ting, ligesom Vidne 2 skulle hjælpe tiltalte både med praktiske ting og med tiltaltes kontakt med offentlige myndigheder. Han orienterede tiltalte om Vidne 2's opgaver. Det er almindeligt, at der bliver skabt et fortroligt rum mellem mentor og mentee. Han havde ikke hørt om, at tiltalte havde en personlighedsforstyrrelse, men tiltalte havde givet udtryk for, at han havde det skidt og led af PTSD.

Han har ikke optaget andre samtaler med tiltalte end de to, der ligger i sagen. Han har ikke gjort tiltalte bekendt med politianmeldelserne.

Det var efter vidnets opfattelse beskikkelsen af advokat Forurettede 3 som forsvarer, der udløste tiltaltes frustration, da tiltalte mente, at advokat Forurettede 3 havde udsat ham for drabsforsøg ved ikke at gøre sit arbejde godt nok i den gamle sag. Advokat Forurettede 3 havde ifølge tiltalte undladt at fremlægge lægelige oplysninger om, at han ikke var egnet til straf."

"Politiassistent Vidne 3 forklarede, at han er nærbetjent i By 1 som sit primære ansvarsområde. Nærpolitiet tager sig typisk af de opgaver, der ikke bliver grebet af politiets beredskab eller efterforskningsafdelinger. Det kan være personer, der udviser en utrygs-kabende adfærd eller borgere med psykiske udfordringer, der fylder i hverdagen. Nærpolitiets indsats er i vidt omfang forebyggende.

Han har både i denne sag og i en sag vedrørende overtrædelse af tilhold ad flere omgange talt med tiltalte. Han har talt i telefon med tiltalte om tilholdssagen, mens tiltalte stadig afsonede, og han har mødtes med tiltalte efter løsladelsen. Vidnet blev kontaktet af en kollega, der havde modtaget en underretning fra Kriminalforsorgen med en bekymring for bl.a. tiltaltes bolig-situation efter løsladelsen. Han tog på baggrund af underretningen kontakt til kommunen og har siden været i dialog med Vidne 1 om tiltalte.

Vidne 1, der havde den primære kontakt med tiltalte, har løbende holdt ham orienteret om de trusler, som tiltalte er kommet med i forbindelse med tiltaltes samtaler med Vidne 1, og vidnet har opfordret Vidne 1 til at anmelde konkrete trusler fremsat af tiltalte. De lod indtil en vis grænse tiltalte bruge Vidne 1 som en slags ventil, da tiltalte var meget frustreret, og virkede til at have brug for luft. Da truslerne blev konkrete, opfordrede han Vidne 1 til at anmelde dem.

Han kunne i forbindelse med en partshøring i tilholdssagen umiddelbart efter løsladelsen fornemme, at tiltalte var frustreret. I samarbejde med Vidne 1 blev det derfor besluttet at give tiltalte luft. Tiltalte var meget system-kritisk og havde en udtalt hævntrøst over for en forurettet i en tidligere sag og over for hele statsapparatet, der var tiltaltes fjende. Tiltalte havde et stort talepres og fortalte om dette, hver gang de talte sammen, ligesom tiltalte gav udtryk for, at han havde krav på en erstatning. Erstatningens størrelse steg i takt med tiltaltes frustrationer.

Indholdet af flere af tiltaltes udtalelser gav ham grund til bekymring. Det var på baggrund af en af de lydfiler, som Vidne 1 havde optaget, at han anbefalede Vidne 1 at politianmelde tiltalte. På grund af truslernes konkrete indhold valgte politiet at orientere den omhandlede børnehave, der ligger et par hundrede meter fra tiltaltes tidligere midlertidige bopæl.

Han talte personligt med tiltalte den 6. januar 2025. Det er hans vurdering, at tiltalte efter løsladelsen løbende fik det værre. Tiltalte havde en masse frustrationer og modstand mod samfundet, der efter hans opfattelse skulle tabe ligesom tiltalte, så det stod lige. Tiltalte var fastlåst i at få hævn og i tanken om, at samfundet skyldte ham en undskyldning og en erstatning. Tiltalte nævnte i deres samtaler ikke nogen konkrete personer, men talte kun om samfundet. Hvis ikke tiltalte fik, hvad han mente sig berettiget til, skulle samfundet bøde. Tiltalte har ikke været truende over for vidnet. Tiltalte skal behandles lidt firkantet, og han skal ikke have for meget plads til at tale, da han i så fald taler sig ud ad en tangent og taler om hævn, militær, våben og meget andet i en retning, der ikke gavner nogen.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at tiltalte virkede til at have det dårligt og være fastlåst i sine tanker om hævn. Tiltalte talte om, at han havde været udsat for overgreb i fængslet. Tiltalte havde det åbenlyst dårligt og havde ingen at tale med. Tiltalte ville gerne tale med Vidne 1, og det virkede til, at tiltalte betroede sig til Vidne 1."

"Vidne 2 forklarede, at han er indehaver af Firma, der er ekstern leverandør til bl.a. Kommune. Firmaet udfører bl.a. men-toropgaver for kommunale jobcentre, hvor deres opgave primært består i at få folk i arbejde eller som i tiltaltes tilfælde at få opstartet en pensionssag. Han og hans medarbejdere har en del erfaring med meget udfordrede borgere

som bl.a. psykisk udfordrede og bandekriminelle.

Tiltalte blev henvist til ham i starten af januar 2025. Tiltalte var nyligt løsladt og havde psykiske udfordringer, der eventuelt kunne føre til, at han kunne få pension. Han hjalp i tæt samarbejde med jobcenteret tiltalte med at samle dokumentation til tiltaltes pensionssag.

Han havde en samtale med tiltalte på kontoret en gang om ugen, og han havde herudover løbende telefonsamtaler med tiltalte. Han var en slags buffer, når tiltalte havde det dårligt, og han kunne ofte tale tiltalte lidt ned.

Tiltaltes følelse af, at han var blevet uretfærdigt behandlet af systemet, fyldte meget for ham. Tiltalte følte, at han var uskyldigt dømt, og at dommen var uretfærdig. Han mente også, at han var blevet udsat for en masse overgreb i fængslet og i psykiatrien. Tiltalte mente derfor, at han havde krav på en erstatning på mange millioner euro. Tiltalte havde en opfattelse af, at det var alle i det offentlige system, der var imod ham. Tiltalte svingede en del i sin tilstand, men vidnet kunne mærke en stigende vrede under forløbet hos ham. Truslerne blev mere og mere voldsomme. Truslerne blev først rettet mod konkrete personer i den telefonsamtale, som han havde med tiltalte den 4. marts 2025. Tiltalte har aldrig truet ham.

Tiltalte talte meget om våben, og tiltalte kunne fx finde på at spørge: ”Hvordan vil dommeren reagere, hvis jeg dukker op med 10 kammerater med pistoler og rifler?”. Det sluttede som regel med, at tiltalte kom ned på jorden igen og selv sagde, at han havde sagt nogle dumme ting. Vidnet kunne til sidst i forløbet ikke rigtigt tale tiltalte ned.

Han har flere gange sagt til tiltalte, også under samtalen den 4. marts 2025, at han ville være nødt til at anmelde det, hvis truslerne blev for konkrete.

Tiltalte var meget ophidset, da han ringede til vidnet den 4. marts 2025. Han kunne på samtalen forstå, at tiltalte inden da havde været i kontakt med andre. Han ved ikke hvem. Det virkede til, at tiltalte havde brug for at ventile-re. Tiltalte var hidsig og eksalteret og sagde en masse ting, der endte med at blive meget konkrete. Tiltalte faldt ikke som tidligere ned igen, hvilket gjorde en forskel for vidnet.

Tiltalte fortalte i starten af samtalen om alt det, som han havde været udsat for af systemet og vendte tilbage til den erstatning, som han mente, at han skulle have – koste hvad det ville. Tiltalte nævnte, at han boede tæt på en børnehave, og at systemet nok skulle lytte, hvis han gjorde noget grimt mod en børnehave. Han prøvede at tale tiltalte fra det, men tiltalte sagde, at han ikke havde problemer med, at det gik ud over uskyldige, da han selv var uskyldig. Tiltalte sagde, at han var nødt til at gå videre, hvis der ikke blev fundet en løsning, og da vidnet spurgte ind til, hvad tiltalte havde tænkt sig at gøre, svarede tiltalte, at det kunne vidnet se på Medie om aftenen. Da tiltalte

var truende overfor systemet og truede med at finde på at gøre noget for at få systemet til at lytte, følte vidnet, at han var nødt til at reagere. Han havde allerede i starten af samtalen sagt, at han kunne være nødt til at gå videre med de ting, som tiltalte sagde.

Foreholdt sin bekymringsskrivelse til relevante myndigheder, ekstraktens side 148, forklarede vidnet, at tiltalte under telefonsamtalen kom med de udtalelser, der fremgår af skrivelsen, herunder at tiltalte ville brække nakken på borgmesteren og om børnene.

Han så tiltaltes udtalelser som et råb om hjælp. Han kunne imidlertid ikke vurdere, om udtalelserne kun var et råb om hjælp, eller om det var noget, som tiltalte kunne finde på at gøre, da truslerne var så konkrete, og tiltalte var så frustreret, så vidnet besluttede at gå videre med dem. Han var bekymret for, om tiltalte ville gøre alvor af truslerne.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at det var en del af hans opgave at vurdere tiltalte mentalt og give sin vurdering videre til kommunen. Han fik oplysninger fra psykiatrien og fra Kriminalforsorgen. Han talte med sagsbehandleren i kommunen om, at tiltalte havde brug for hjælp. Tiltalte fandt selv en psykoterapeut. Tiltalte gav ikke selv udtryk for, at han havde behov for at have nogen at tale fortroligt med. Vidnets samtaler med tiltalte var som udgangspunkt fortrolige, men i det øjeblik der kom konkrete trusler, der ikke bare blev slynget ud i hidsighed, var der ikke længere fortrolighed.

Da tiltalte svarede ham, at han kunne se på Medie, hvad tiltalte ville gøre mod børnehalebørnene, sagde tiltalte ikke, at han ville slå nogen ihjel, men det lå i den underliggende tone, at tiltalte vil gøre nogle grimme ting, der ville give genlyd. Fordi tiltalte boede i nærheden af en børnehave, blev det her til noget, der ikke bare var grebet ud af luften. Tiltalte var vredere i samtalen i forhold til de andre samtaler, som de havde haft, og tiltalte faldt ikke ned igen under samtalen. Vidnet var derfor nervøs for, at tingene ikke faldt på plads igen. Tiltalte nævnte under deres samtale en advokat, der havde haft hans sag, og som var skyldig i ikke at have gjort sit job godt nok. Tiltalte talte også om, at en psykiatrisk overlæge havde undladt at give relevante oplysninger videre til advokaten eller systemet.

Adspurgt igen af anklageren forklarede vidnet, at tiltalte talte meget om retfærdighed og uretfærdighed. Tiltalte havde den opfattelse, at han var blevet uretfærdigt behandlet og skulle have erstatning for alt det, som han havde været udsat for. Den retfærdighed havde tiltalte forsøgt at opnå gennem kontakt til flere myndigheder, men han havde ikke fået noget svar. Da tiltalte ikke fik sin erstatning, mente han, at han kunne true sig til den. Det var samtalen den 4. marts 2025 et eksempel på. Tiltalte mente, at systemet ville få øje på ham, hvis han lavede nogle grimme ting mod børnene i børnehaven, og at han derved kunne opnå retfærdighed. Vidnet spurgte ind til, hvad tiltalte ville gøre med børnene, hvortil tiltalte svarede, at det skulle gå ud over nogen, og at

vidnet kunne set det på Medie om aftenen. Tiltalte sagde, at han ikke havde problemer med, at det ville gå ud over uskyldige, for han var selv uskyldig. Tiltalte sagde ikke noget konkret om, hvad han tænkte sig at gøre i børneha-ven. Vidnet gik videre med oplysningerne, fordi han var utryk ved situatio-nen."

"Forurettede 3 forklarede, at han i 2017 eller 2018 var forsvarer for tiltalte under en straffesag i byretten. Tiltalte gav ikke dengang udtryk for utilfreds-hed med vidnets indsats som forsvarer.

Han blev i marts 2025 af retten beskikket som forsvarer for tiltalte i en anden straffesag. Han modtog beskikkelsen fra Retten i Holbæk og kontaktede ruti-nemæssigt anklagemyndigheden og bad om sagens akter. Han skrev - som han plejer - samtidig til tiltalte med oplysning om, at han ville kontakte ham, når han havde modtaget akterne fra anklagemyndigheden.

Tiltalte ringende og lagde besked om, at vidnet skulle ringe til ham, hvilket han gjorde. Tiltalte var i starten af samtalen stille og rolig, men blev i løbet af samtalen mere og mere vred. Tiltalte mente, at han var uretmæssigt dømt og fortalte, at han havde været udsat for overgreb og drabsforsøg, som alle mu-lige skulle gøres ansvarlige for. Det blev også til, at tiltalte mente, at vidnet også var ansvarlig for overgrebene og drabsforsøget. Han ved ikke, hvorfor tiltalte gjorde ham ansvarlig for det. Tiltalte ville have erstatning for det, som han havde været udsat for. Tiltalte gav ikke udtryk for, hvem der skulle beta-le erstatningen.

Tiltalte blev vred på vidnet og gav udtryk for, at vidnet havde begået nogle fejl i den gamle sag i forbindelse med nogle lægeudtalelser. Som vidnet hus-ker det, var der i sagen fremlagt både en mentalundersøgelse og udtalelser fra overlæger. Tiltalte kom ikke nærmere ind på, hvilke udtalelser vidnet herudo-ver skulle have fremlagt. Vidnet sagde, at han ikke var enig med tiltalte i, at han havde begået fejl i den gamle sag, hvilket tiltalte blev vred over. Tiltalte sagde, at han skulle erkende sine fejl, men tiltalte var ikke truende over for vidnet.

Vidnet sagde til tiltalte, at samtalen havde taget en sådan drejning, at han syntes, at tiltalte skulle have en anden forsvarer. Vidnet afviste også at hjælpe tiltalte med at få erstatning, og henviste til, at det ikke var en del af hans for-svarerhverv. Tiltalte svarede, at vidnet ikke skulle kontakte ham igen, med-mindre det drejede sig om erstatningskravet. Deres samtale sluttede dermed. Vidnet skrev efterfølgende til retten og bad om ombeskikkelse, da tiltalte ik-ke havde den fornødne tillid til ham.

Ikke så lang tid efter samtalen med tiltalte blev vidnet ringet op af Vidne 1 fra Kommune. Vidne 1 fortalte, at han lige havde talt med tiltalte, der hav-de truet vidnet og vidnets børn på livet, og at han havde optaget samtalen, hvor truslerne blev fremsat. Vidne 1 ringede for at vidnet kunne tage sine for-

holdsregler. Vidne 1 sagde, at han havde anmeldt truslerne til politiet. Vidnet følte sig ikke truet, da han fik denne oplysning, og han tog heller ikke nogen forholdsregler. Han tænkte ikke videre over det, før dagen efter, hvor han fik at vide, at tiltalte var blevet varetægtsfængslet.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at tiltalte et par gange under afsoningen havde kontaktet ham, og at tiltalte heller ikke ved de samtaler havde givet udtryk for, at han var utilfreds med vidnets indsats. Tiltalte var utilfreds med dommen i den gamle sag.

Da han talte med tiltalte i foråret 2025, nævnte tiltalte, at vidnet under den gamle sag ikke havde fremlagt nogle lægelige oplysninger fra Psykiatrisk afdeling. De oplysninger blev dog fremlagt i sagen. I den gamle sag var tiltalte vare-tægtsfængslet i surrogat frem til den første fristforlængelse, hvorefter tiltalte blev overført til almindelig arrest. Vidnet gjorde dengang under henvisning til alle de lægelige oplysninger i sagen gældende, at tiltalte skulle forblive i surrogat, herunder fordi tiltalte selv mente, at han var selvmordstruet."

Øvrige oplysninger i sagen

Under hovedforhandlingen er dele af de telefonsamtaler, der omhandles i forhold 2 og 5, afspillet.

Oplysninger om tiltaltes personlige forhold

Tiltalte er tidligere straffet af betydning for denne sag

- ved ankenot af 2. oktober 2018 med fængsel i 7 år for overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, jf. til dels § 216, stk. 3, § 225, jf. § 216, stk. 1, nr. 1, jf. til dels § 216, stk. 3, § 232, § 264a, § 266, § 261, stk. 1 og § 264, stk. 1, nr. 2.
- ved dom af 10. marts 2021 med fængsel i 60 dage for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1.
- ved dom af 15. december 2022 med fængsel i 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, nr. 1. Løsladt den 16. september 2024.
- ved bødeforelæg af 13. januar 2025 på 2.000 kr. for overtrædelse af § 21, stk. 1, jf. § 1 i lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Af mentalerklæring af 27. juni 2025 udarbejdet af Retspsykiatrien i By 2 fremgår blandt andet følgende:

"Opsummering og diskussion

Det drejer sig om en nu 44-årig mand, som er opvokset under upåfaldende forhold, har gennemført folkeskolens 10. klasses afgangsprøve og efterfølgende er uddannet tømrer, hvilket han har arbejdet som indtil 2015, hvor han blev sygemeldt grundet rygsmerter. Han

har herefter levet af overførselsindkomst eller været fængslet.

Observanden blev i byret marts 2018 og senere i Østre Landsret i oktober 2018 idømt 7 års fængsel for voldtægter heraf to under særligt skærpede omstændigheder, blufærdighedskrænkelser, uberet-tiget fotografering, husfredskrænkelser og frihedsberøvelse samt trusler. Observanden var frihedsberøvet fra april 2017 og herunder overflyttet til psykiatrisk afdeling efter selvmordsforsøg i affekt, men tilbageført efter trusler. Observanden blev ikke dengang og er efterfølgende ej heller vurderet sindssyg eller lidende af sværere psykopatologi, hvilket mentalundersøgelse med psykologisk test-ning i september 2017 ligeledes fandt. Han blev vurderet med en svær personlighedsforstyrrelse med overvejende narcissistiske træk.

Observanden havde en problematisk afsoning og har afsonet fuld tid inklusive yderligere straffe på 60 dage og 3 måneder for over-trædelse af § 119, stk. 1 og våbenbekendtgørelsen under fængsling.

Observanden har vedvarende oplevet sig uskyldigt dømt og er under afsoning i tiltagende grad blevet mere indædt i sin oplevelse af uskyld og i tanker om retfærdighed og hævn. Noget han har frem-ført i en grad, at man fra Kriminalforsorgens side fandt ham så far-lig for løsladelse, at man informerede angående dette. Efter observandens løsladelse i september 2024 er han dømt for flere forhold af over-trædelse af tilhold mod ekskæreste, forurettede i dommen fra 2017 samt et tilfælde af lov om tilhold samt opholdsforbud og bortvisning. Observanden er aktuelt sigtet for to tilfælde af over-trædelse af Straffelovens § 119, stk. 1 samt tre tilfælde af over-trædelse af Straffelovens § 266, idet han vedvarende har truet overlæge på psykiatrisk afdeling, statsminister, kongefamilien, borgmesteren i By 1 samt at have truet med overgreb/skære halsen over på børnene i en nærliggende børneinstitution, alt for at true sig til er-statning og hævn.

Der er spurgt til forvaring.

Observanden er ved herværende undersøgelse, som er foregået under indlæggelse i Retspsykiatrien, fortsat ikke vurderet sindssyg eller lidende af dybere psykopatologi. Han er klinisk fundet personligheds-mæssigt egenartet med især narcissistiske og dyssociale træk. Han har også under indlæggelsen haft problemer med at ind-ordne sig og autoriteter og har optrådt lettere truende trods et ud-talt ønske om ikke at blive tilbageflyttet til Vestre Fængsel og de minimale krav, som under indlæggelsen blev stillet til ham. Observanden er aktuelt som tidligere vurderet normalt begavet.

Ved aktuel psykologisk undersøgelse er han ligeledes vurderet nor-

malt begavet og uden tegn på psykose, men svært personlighedsmæssigt afvigende. Der er lavet vurdering med HCR-20 (vurdering af risiko for vold) der i tråd med den kliniske undersøgelse peger på en høj risiko for recidiv til voldsadfærd i form af trusler, mens risikoen for egentlig fysisk vold, hvilket observanden ikke har foretaget tidligere, ikke med sikkerhed kan fastslås.

På baggrund af spørgsmålet om forvaring er der foretaget samrøring mellem undersøgerne med PCL-R (vurdering af psykopatiske træk), der som anført peger på en så udtalt personlighedsproblematik, at tilstanden ligger på grænsen til egentlig psykopati.

Det er en samlet vurdering, at der er en nærliggende risiko for, at observanden på baggrund af sin personlighedsmæssige egenart, hans vedvarende oplevelse af egen uskyld og uretfærdigheder begået mod ham foruden hans ønske om hævn og erstatning vil være i endog meget høj risiko for recidiv af kriminalitet i form af trusler som aktuelt påsigtede.

Konklusion

Observanden er herefter ikke sindssyg og kan ikke antages at have været dette på tidspunktet for påsigtede. Han lider ikke af kendt neuropsykiatrisk lidelse. Han var ikke påvirket af alkohol eller misbrugsstoffer på tidspunkterne for påsigtede. Han er begavet i normalområdet.

Observanden er opvokset som 2/2 under upåfaldende forhold i en kernefamilie, hvor forældrenes ægteskab fortsat består. Han har gennemført folkeskolens 10. klasses afgangsprøve og er herefter blevet uddannet tømrer. Han har arbejdet som dette indtil 2015, hvor han blev sygemeldt med rygmerter. Han forsøgte revalidering til konstruktør, men opgav. Observanden har efterfølgende ikke været i arbejde.

Observanden blev i 2018 idømt 7 års fængsel for voldtægter og har siddet fuld tid, da afsoningen har været problematisk bl.a. med nye domme. Efter løsladelsen i september 2024 er observanden dømt for overtrædelse af tilhold samt lov om opholdsforbud og bortvisning. Han er aktuelt sigtet for trusler efter Straffelovens § 266 og overtrædelse af Straffelovens § 119, stk. 1.

Der er ved klinisk og psykologisk undersøgelse, herunder undersøgelse med redskaber til at bestemme eventuel psykopati og voldsfarlighed, fundet en nærliggende risiko for kriminalitet i form af trusler, som aktuelt påsigtede, hvorimod risikoen for direkte vold på det foreliggende ikke kan antages at være nærliggende.

Observanden findes herefter omfattet af Straffelovens § 69, men man kan ikke, såfremt han findes skyldig, pege på foranstaltninger jf. samme lovs § 68. 2. pkt, som mere formålstjenlig foranstaltning end straf.

Det kan ikke afvises ud fra observandens personlighedsmæssige egenart at der kan antages at bestå en nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, hvorved anvendelse af forvaring i stedet for fængsel kunne findes påkrævet for at forebygge denne fa-re.
..."

Sagen har været forelagt Retslægerådet, der i en erklæring af 18. september 2025 har udtalt følgende:

"Med sagens tilbagesendelse skal Retslægerådet henvise til tidligere afgivet udtalelse af 22. januar 2018, og nu, på baggrund af frem-sendte akter med erklæring af 27. juni 2025 ved Læge, Afdeling for Retspsykiatri, Retspsykiatrien i By 2, om Tiltalte udtale, at han ikke er sindssyg og ikke kan antages at have været sindssyg på tiden for det påsigtede. Han er normalt begavet. Der er ikke oplysninger om rusmiddelpåvirkning på tiden for det påsigtede.

Tiltalte er opvokset under stabile forhold. Han har gennemført almindelig skolegang, afsluttet med 10. klasses af-gangsprøve, og har derefter uddannet sig som tømrer. Han har haft flere kæresteforhold, overvejende af kortere varighed, og har ingen børn. Hans livsførelse har været relativt stabil, og uden misbrug. Han har arbejdet indenfor sit fag indtil 2015, hvor han i længere tid var sygemeldt på grund af rygsmerter. Han ønskede herefter at vi-dereuddanne sig, men kom ikke i gang med dette, da han i 2018 blev idømt frihedsstraf. Han har siden levet af kontanthjælp.

Tiltalte modtog omkring 2016-17 medikamentel behandling mod depression. Han blev varetægtsfængslet i 2017 og senere idømt længerevarende frihedsstraf for sædelighedskriminali-tet, rettet mod kæreste. I starten af afsoningen foretog han selv-mordsforsøg og blev overført til indlæggelse i psykiatrisk afdeling, hvor man foretog dosisøgning af antidepressivt virkende medicin. Under indlæggelsen blev han beskrevet let krænkbare, dominerende overfor medpatienter, uden tegn på egentlig depression eller psyko-se. Han truede med at tage gidsler, hvis han ikke fik udgang og blev udskrevet efter tre uger til fortsat afsoning. Under afsoningen ople-vede han sig uskyldigt dømt, og er i tiltagende grad blevet optaget af tanker om retfærdighed og hævn. Efter løsladelse i 2024 har dis-se forestillinger fortsat været fremtrædende, og han er siden blevet

dømt for overtrædelser af tilhold, og er nu sigtet for flere tilfælde af trusler.

Ved den aktuelle mentalundersøgelse findes Tiltalte uden symptomer på sindssygdom. Personlighedsmæssigt findes han betydeligt afvigende, især selvovervurderende og tilbøjelig til at placere skyld og ansvar i omgivelserne. Han vurderes at være af-fektlabil, let krænkelig og manipulerende. Efter klinisk lægelig og testpsykologisk vurdering findes en høj risiko for recidiv til volds-adfærd i form af trusler, hvorimod risikoen for fysisk vold ikke har kunnet vurderes med sikkerhed.

Retslægerådet vurderer, at Tiltalte er omfattet af straffelovens § 69. Såfremt han findes skyldig i det påsigtede, kan der ikke peges på foranstaltninger efter samme lovs § 68, 2. pkt., som mere formålstjenlige end straf, til forebyggelse af risikoen for ny kriminalitet.

Retslægerådet vurderer endvidere, at Tiltalte, især på baggrund af det om hans personlighedsmæssige egenart oplyste, det tidligere pådømte samt nu påsigtede, muligvis frembyder en nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og at anvendelse af forvaring med nogen sandsynlighed er påkrævet for at forebygge denne fare."

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at hans liv blev ødelagt, da hans tidligere samlever valgte at få en abort i 2016. Han havde ingen psykiske udfordringer inden da. Han mener også, at hans liv ville have set anderledes ud, hvis han i december 2016 var blevet indlagt på psykiatrisk afdeling. Han var frivilligt på Psykiatrisk afdeling, men blev tvangsfjernet efter en måned af den overlæge, der havde skrevet i hans journal, at han ikke var egnet til at sidde i fængsel. Han forsøgte flere gange under varetagelsesfængsling og afsoning at begå selvmord. Hans behov for stabilitet og tryk blev mødt på Psykiatrisk afdeling, hvor han fik det bedre, indtil der var en enkelt episode, der førte til, at han blev overført til almindeligt fængsel. Hans behov blev ikke mødt under afsoningen. I Vestre Fængsel blev han nægtet livsnødvendig psykiatrisk og medicinsk behandling, ligesom han blev udsat for flere overgreb, hvoraf han har politianmeldt to af episoderne. Opholdet i Vestre Fængsel har smadret hans liv og givet ham PTSD. Han føler, at man har ladet ham stå alene med erstatningskravet og med at navigere i sine følelser. Han havde det svært i januar til marts 2025, hvilket især skyldtes en dobbelt diskusprolaps, der gav ham nye traumer på grund af smerterne. Hans liv var blevet utåleligt, og der var ingen i kommunen, der hjalp ham. Han har været til lægen med sine rygsmerter, men fik blot en henvisning til psykolog, som ikke blev til noget. Det ville have set anderledes ud, hvis han havde fået den rigtige hjælp ved løsladelsen. Han har nogle udfordringer i forhold til sin bror, der har svigtet ham. Han har et netværk, men det ikke så stort, som det har været.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet siden den 4. april 2025.

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

"Kendelse:

Forhold 2

Samtlige voterende udtaler:

Tiltalte har forklaret, at han i den omhandlede telefonsamtale med Vidne 1 forsøgte at få hjælp, og at tiltalte i den forbindelse fik sagt "alle mulige åndssvage" ting, idet han var vred og havde det dårligt. Tiltalte har også forklaret, at han ikke ved, hvorfor han inddrog børnene i børnehaven, og at han ikke havde intentioner om at fremsætte trusler mod børnene.

Efter Vidne 1's forklaring og indholdet af den afspillede lydfil fra telefonsamtalen den 6. januar 2025 mellem tiltalte og Vidne 1, lægger vi til grund, at tiltalte under telefonsamtalen fremstod stærkt uligevægtig og meget optaget af sin subjektive opfattelse af, at bl.a. Kommune, hvor Vidne 1 var ansat, ikke ville hjælpe tiltalte med at få den er-statning, som han mente sig berettiget til, og at kommunen i øvrigt ikke leve-de op til sit myndighedsansvar.

Vi lægger efter bevisførelsen, herunder tiltaltes og Vidne 1's forklaringer samt den afspillede lydfil, til grund, at tiltalte under den omhandlede telefonsamtale med Vidne 1 udtalte, at han boede 100 meter fra en børnehave, hvilket var i overensstemmelse med de faktiske omstændigheder. Vi lægger også til grund, at tiltalte under telefonsamtalen kom med følgende udtalelser: "Så går jeg op i børnehaven, Vidne 1. Så må jeg gå derop, og så må de jo ringe til politiet, mens jeg står med en kniv foran struben af nogle af de unger der", og "så kan jeg gå op og skære halsen over på nogle af unger-ne..." .

Tiltaltes udtalelser må efter deres indhold og den kontekst, hvori de blev fremsat, anses for at udgøre en trussel om at dræbe uskyldige børn i en specifik børnehave i Kommune ved at skære halsen over på dem. Når dette sammenholdes med, at tiltalte fremstod meget uligevægtig, finder vi, at tiltaltes udtalelser klart var egnet til hos Vidne 1, der var ansat i Kommune, at fremkalde alvorlig frygt for liv, helbred eller velfærd hos de børn, der gik i den specifikke børnehave. Tiltalte er herefter i det nævnte omfang i forhold 2 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 266, stk. 1.

Forhold 1

Samtlige voterende udtaler:

Tiltalte har forklaret, at han den pågældende dag henvendte sig i Kommunes Gældsrådgivning, hvor han talte med to medarbejdere, og at han til medarbejderne måske har sagt nogle dumme ting i frustration, idet han følte, at Kommune og andre havde svigtet ham. Tiltalte har videre forklaret, at han ikke husker, hvad han ordret sagde om borgmesteren i Kommune, men at han ikke har sagt noget, der var en direkte trussel mod hende. Direkte adspurgt har tiltalte forklaret, at han ikke husker, om han sagde, at han ville drukne borgmesteren.

Tiltalte har nægtet, at han til medarbejderne sagde, at han ville skyde statsministeren, men har forklaret, at han i sammenhæng med, at han omtalte statsministeren, udtalte, at der lå en skydebane på toppen af Nationalbanken.

Forurettede 2, der var ansat i Gældsrådgivningen, har forklaret bl.a., at tiltalte den pågældende dag henvendte sig i Gældsrådgivningen og krævede, at han fik udbetalt det beløb, som han efter egen opfattelse havde krav på.

Forurettede 2 har forklaret, at hun prøvede at forklare tiltalte, der fremstod vred og aggressiv, at hun ikke kunne udbetale penge. Hun har videre forklaret, at tiltalte herefter sagde, at han ville have sine penge, og at han, hvis han ikke fik sine penge, ville gå ned og skyde borgmesteren og tage til København for at skyde kongen. Forurettede 2 har endelig forklaret, at hun er sikker på, at tiltalte truede med at skyde borgmesteren, men at hun efterfølgende efter at have talt med sin kollega er kommet i tvivl om, hvorvidt tiltalte i stedet sagde, at han ville drukne borgmesteren.

Forurettede 1, der også var ansat i Gældsrådgivningen, har forklaret, at tiltalte, der fremstod psykisk ustabil, også over for ham krævede at få udbetalt de penge, som tiltalte efter sin egen opfattelse havde krav på. Da Forurettede 1 nægtede dette, spurgte tiltalte, hvem der var hans chef, hvortil han svarede, at det i sidste ende var borgmesteren i Kommune, der var hans chef. Forurettede 1's forklaring må forstås sådan, at tiltalte herefter retorisk spurgte, om han skulle drukne borgmesteren eller skyde statsministeren for at få sine penge.

Vi finder det på den baggrund bevist, at tiltalte ved episoden til Forurettede 2 fremsatte en udtalelse om, at han ville skyde eller drukne borgmesteren. Mod tiltaltes benægtelse og efter Forurettede 2's forklaring er det ikke bevist, at tiltalte over for hende truede med at skyde statsministeren.

Vi finder det endvidere bevist, at tiltalte til Forurettede 1 fremkom med ytringer, der uanset, at de blev fremsat i form af spørgsmål, måtte opfattes som udtalelser om, at han ville drukne borgmesteren i Kommune og skyde statsministeren, hvis tiltalte ikke fik det beløb, som han mente at have krav på.

Forurettede 2 og Forurettede 1 var begge ansat i Kommune, hvilket efter omstændighederne må have stået klart for tiltalte. Det må som anført ovenfor lægges til grund, at tiltaltes udtalelser om at drukne eller sky-de borgmesteren fremkom efter, at Forurettede 2 og Forurettede 1 havde nægtet at udbetale penge, ligesom udtalelsen til Forurettede 1 frem-kom umiddelbart efter, at denne på tiltaltes spørgsmål havde oplyst, at borgmesteren var hans chef. Uanset om tiltalte har ytret, at han ville skyde el-ler drukne borgmesteren, er udtalelsen efter sit indhold en trussel på livet og dermed også en trussel om at udøve vold. På denne baggrund og når henses til den sammenhæng, hvori tiltaltes udtalelser blev fremsat og til tiltaltes fremtræden i øvrigt, finder vi, at tiltalte må have indset det for overvejende sandsynligt, at hans udtalelse om at ville skyde eller drukne borgmesteren vil-le blive viderebragt til denne. Tiltalte er herefter i dette omfang skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1.

5 nævninger og 3 dommere udtaler herefter:

Vi finder under de foreliggende omstændigheder, herunder den sammen-hæng, hvori tiltaltes udtalelser fremkom, det ikke bevist, at tiltalte havde for-sæt til, at hans udtalelser om statsministeren skulle viderebringes til denne. Vi stemmer derfor for at frifinde tiltalte for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved at have truet med at skyde statsministeren.

1 nævning udtaler:

Når henses til den sammenhæng, hvori tiltaltes udtalelse om statsministeren blev fremsat og til udtalelsens indhold og tiltaltes fremtræden, finder jeg, at tiltalte må have indset det for overvejende sandsynligt, at hans udtalelse om at ville skyde statsministeren ville blive viderebragt til denne. Jeg stemmer derfor for at finde tiltalte skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved at have truet med at skyde statsministeren.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, hvorefter tiltalte frifindes for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved at have truet med at skyde statsministeren.

Forhold 3-4

Samtlige voterende udtaler:

Tiltalte har om den omhandlede telefonsamtale forklaret bl.a., at han var vred, bitter og frustreret, og at han havde det dårligt, da han talte med Vidne 2. Tiltalte har også forklaret, at han ikke ordret husker, hvad han under telefonsamtalen sagde i relation til borgmesteren, men at han måske i den sammenhæng har sagt noget, der kunne opfattes voldeligt. Tiltalte har dog nægtet at have sagt, at han ville knække nakken på borgmesteren. Endelig

har tiltalte forklaret, at han ikke husker, om han sagde noget om børnehaverbørn, da han talte med Vidne 2.

Vidne 2 har forklaret bl.a., at tiltalte var meget ophidset under deres telefonsamtale den 4. marts 2025, og at han i modsætning til andre gange ikke kunne tale tiltalte til ro. Vidne 2 har også forklaret, at tiltalte prøvede at true sig til den erstatning, som han mente at have krav på, hvilket nogle af hans udtalelser under telefonsamtalen var et eksempel på. Vidne 2 har videre forklaret, at tiltaltes trusler under telefonsamtalen blev meget konkrete.

Vi finder det på denne baggrund samt efter Vidne 2's øvrige forklaring sammenholdt med hans bekymringsskrivelse bevist, at tiltalte under samtalen med Vidne 2 udtalte, at han ville ”brække nakken” på borgmesteren. Henset til den sammenhæng, hvori udtalelsen fremkom, må det lægges til grund, at tiltalte med sin udtalelse sigtede til borgmesteren i Kommune.

Vidne 2 har forklaret, at han allerede i starten af telefonsamtalen gjorde tiltalte bekendt med, at han var nødt til at gå videre med tiltaltes trusler, hvis de blev for konkrete. Vidne 2 har også forklaret, at tiltalte mente, at han kunne true sig til den erstatning, som han mente at have krav på. På denne baggrund, og når henses til truslens meget alvorlige karakter, er det bevist, at tiltalte måtte indse det for overvejende sandsynligt, at hans udtalelse om borgmesteren i Kommune ville blive viderebragt til denne. Med den præcisering, at tiltalte udtalte, at han ville brække nakken på borgmesteren, er tiltalte skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1.

Vi finder det til dels på baggrund af tiltaltes egen forklaring samt efter forklaringen fra Vidne 2 sammenholdt med hans bekymringsskrivelse, endvidere bevist, at tiltalte under telefonsamtalen med Vidne 2 sagde, at han boede tæt på en børnehave, at ”systemet” nok skulle lytte til ham, hvis han gjorde ”noget grimt” i en børnehave, at han ikke havde et problem med, at det ville gå ud over uskyldige, og at Vidne 2 på Medie om aftenen ville kunne se, hvad tiltalte havde tænkt sig at gøre mod børnehaven. Når tiltaltes uligevægtige fremtræden sammenholdes med indholdet af de nævnte udtalelser og den sammenhæng, hvori de fremkom, finder vi, at tiltaltes nævnte udtalelser klart har været egnet til hos Vidne 2 at fremkalde alvorlig frygt for liv, helbred eller velfærd hos børnene i en konkret børnehave i Kommune. Tiltalte er i dette omfang herefter skyldig i overtrædelse af straffelovens § 266, stk. 1.

Forhold 5

Samtlige voterende udtaler:

Tiltalte har forklaret, at han havde det dårligt, da han talte i telefon med Vidne 1 den 3. april 2025. Han har videre forklaret, at han har udtalt sig grænseoverskridende over for Vidne 1, men at hans udtalel-

ser ikke var ment som trusler.

Vi finder det efter Vidne 1's forklaring sammenholdt med den afspil-lede lydfil af samtalen bevist, at tiltalte under telefonsamtalen flere gange tru-edede med at slå advokat Forurettede 3 og dennes børn ihjel. Når dette sam-menholdes med tiltaltes uligevægtige fremtræden og den sammenhæng, hvori truslerne blev fremsat, finder vi, at tiltaltes trusler mod advokat Forurettede 3 og dennes børn klart har været egnet til hos Vidne 1 at fremkalde alvorlig frygt for advokat Forurettede 3 og dennes børns liv, helbred eller velfærd. Tiltalte er i dette omfang herefter skyldig i overtrædelse af straffelo-vens § 266, stk. 1.

Vi finder endvidere, at det efter Vidne 1's forklaring og den afspille-de lydfil må lægges til grund, at tiltalte under samtalen i øvrigt fremkom med en række udtalelser, der ud fra en samlet vurdering må anses for at udgøre trusler af den i straffelovens § 266 nævnte art mod de ”skyldige”, der efter tiltaltes opfattelse var ansvarlige for hans situation mv. De nævnte udtalelser fremstår usammenhængende, løsrevne og rettet mod en meget bred kreds af personer og/eller myndigheder.

Under disse omstændigheder finder vi det ikke bevist, at tiltalte havde forsæt til, at hans udtalelser skulle viderebringes. Vi finder på samme baggrund og efter en samlet vurdering, at tiltaltes nævnte udtalelser ikke har været egnet til hos Vidne 1 at fremkalde alvorlig frygt for andre konkrete perso-ners liv, helbred eller velfærd.

Tiltalte frifindes herefter for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, samt for overtrædelse af § 266, stk. 1, i relation til trusler mod andre end advokat Forurettede 3 og dennes børn.

Thi bestemmes:

Tiltalte er i forhold 1 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1.

Tiltalte er i forhold 2 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 266, stk. 1.

Tiltalte er i forhold 3-4 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og § 266, stk. 1.

Tiltalte er i forhold 5 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 266, stk. 1."

Sanktionsspørgsmålet

Samtlige voterende udtaler:

Mentalundersøgelseserklæringen må forstås sådan, at det vurderes, at der er en høj risiko for, at tiltalte vil begå ny kriminalitet i form af trusler, mens risi-koen for direkte vold ikke kan antages at være nærliggende.

Retslægerådet har vurderet, at tiltalte muligvis frembyder en nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og at anvendelse af forvaring med nogen sandsynlighed er påkrævet for at forebygge denne fare.

Efter en samlet vurdering af karakteren og omfanget af de begåede forhold, der alle vedrører verbale trusler, sammenholdt med karakteren og omfanget af tiltaltes tidligere kriminalitet og de foreliggende vurderinger i mentalundersøgelseserklæringen og fra Retslægerådet, finder vi ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at tiltalte frembyder en sådan nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at betingelserne i straffelovens § 70, stk. 1, for at idømme ham forvaring er opfyldt.

Samtlige dommere og nævninger har herefter stemt for at udmåle straffen, der til dels er en tillægsstraf til bødeforlæg af 13. januar 2025, til fængsel i 8 måneder, jf. straffelovens § 119, stk. 1, og § 266, stk. 1, til dels jf. § 89. Ved straffens fastsættelse har samtlige voterende lagt vægt på tiltaltes tidligere straffe for helt ligeartet og anden personfarlig kriminalitet samt det hurtige recidiv efter tiltaltes løsladelse. Samtlige voterende har også lagt vægt på forholdenes karakter, grovhed og omfang, herunder at forholdene er begået over en periode på flere måneder.

Sagsomkostninger

Under hensyntagen til sagens udfald skal tiltalte betale sagens omkostninger, dog skal statskassen betale 1/3 af den del af forsvarersalæret, der vedrører hovedforhandlingen.

Thi kendes for ret:

Tiltalte straffes med en tillægsstraf på fængsel i 8 måneder.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, dog skal statskassen betale 1/3 af forsvarersalæret vedrørende hovedforhandlingen.

Dommer